

Sygn. akt IV Ua 6/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jerzy Zalasieński

Sędziowie: SO Katarzyna Antoniak (spr.)

SO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 25 listopada 2015r. sygn. akt IV U 302/15

oddala apelację.

Sygn. akt. IV Ua 6/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 listopada 2015r. Sąd Rejonowy w Siedlcach zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 28 lipca 2015r. w ten sposób, że przyznał A. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 lipca 2015r. do 18 lipca 2015r.

Rozstrzygnięcie to było wynikiem następujących ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego.

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 17 lipca 2015 r. do 18 lipca 2015 r., ponieważ lekarz orzecznik ZUS po przeprowadzonym badaniu i analizie dokumentacji orzekł, że niezdolność do pracy ubezpieczonego ustała z dniem 16 lipca 2015 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony A. B. podnosząc, iż lekarz orzecznik nieprawidłowo ocenił jego stan zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację z uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Zdaniem Sądu Rejonowego, odwołanie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r., nr 77 poz. 512) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 i ust. 2 tej samej ustawy prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli, którą wykonują lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a ust. 7 tego artykułu stanowi, że jeżeli po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określi wcześniejszą datę ustania niezdolności do pracy niż orzeczona w zaświadczeniu lekarskim, za okres od tej daty zaświadczenie lekarskie traci ważność.

W celu ustalenia, czy ubezpieczony z dniem 16 lipca 2015r. istotnie odzyskał zdolność do pracy, Sąd I instancji wywołał opinię biegłych lekarzy chirurga naczyniowego i laryngologa. W opinii tej (k. 17-19) biegli stwierdzili, że ubezpieczony pozostawał niezdolny do pracy w dniach 17 i 18 lipca 2015r. Wskazali bowiem, że w spornym okresie A. B. wykazywał oznaki uszkodzenia wątroby, na co wskazują wyniki badań krwi, które wykonał w dniu 17 lipca 2015r. i towarzyszące temu w tamtym czasie krwawienia z nosa. Również podczas badania biegli stwierdzili tego rodzaju oznaki u badanego, gdyż zauważyli u niego obrzęki na nogach, które również wskazują na istnienie tego schorzenia u ubezpieczonego.

Sąd Rejonowy podzielił w całości przywołane powyżej wnioski sformułowane w opinii, gdyż pochodzą one od lekarzy specjalistów z zakresu schorzeń, jakie powstały u ubezpieczonego, są fachowe i miarodajne.

Zdaniem Sądu I instancji zarzuty organu rentowego do opinii biegłych (k. 24) nie mają w sprawie znaczenia, gdyż przedmiotem badania przez Sąd jest kwestia zdolności ubezpieczonego do pracy w dniach 17-18 lipca 2015r., a nie to czy lekarz orzecznik w chwili kontrolnego badania ubezpieczonego miał podstawy do stwierdzenia takiej niezdolności czy nie. Z opinii biegłych jednoznacznie wynika, że A. B. nie odzyskał zdolności do pracy z dniem 16 lipca 2015r., gdyż objawy wskazywały u niego na uszkodzenie wątroby. To, że ubezpieczony później ponownie korzystał ze zwolnienia lekarskiego od pracy tylko potwierdza to, że nadal miał problemy ze zdrowiem powodujące okresową niezdolność do pracy. Z tych przyczyn Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych lekarzy, gdyż jasno się już w sprawie wypowiedzieli.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na podstawie powołanych wyżej przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Apelację (k. 34-37) od tego wyroku wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 59 ust.1, 2 i 6 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ubezpieczony w okresie od 17 lipca 2015r. do 18 lipca 2015r. był niezdolny do pracy oraz naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 §1 kpc poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, tj. dowodu z opinii biegłych lekarzy chirurga naczyniowego i laryngologa.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy. W uzasadnieniu apelacji organ rentowy stwierdził, iż Sąd pierwszej instancji naruszył art. 233 §1 kpc poprzez bezkrytyczne przyjęcie stanowiska biegłych. Zdaniem organu rentowego, wydana w sprawie opinia nie jest jednak przekonująca w kwestii niezdolności do pracy ubezpieczonego w spornym okresie. Samo zdiagnozowanie u ubezpieczonego uszkodzenia wątroby nie może stanowić podstawy do przyjęcia istnienia niezdolności do pracy. Biegli nie wykazali, by skutki rozpoznanej choroby utrudniały bądź uniemożliwiały wykonywanie pracy przez

ubezpieczonego. Z zaświadczeń lekarskich, które były przedmiotem kontroli wykonywanej przez organ rentowy wynikało, że uzasadnieniem niezdolności do pracy ubezpieczonego było ostre zapalenie gardła i nosa, nie zaś uszkodzenie wątroby. Z tego faktu organ rentowy wywodził, iż stan zdrowia ubezpieczonego nie wpływał na możliwość świadczenia pracy. Ponadto, po przebytej kontroli, ubezpieczony korzystał z czasowej niezdolności do pracy dopiero od 28 lipca 2015r., co daje podstawę sadzić, że w okresie od 17 do 28 lipca 2015r. był on zdolny do pracy. Zdaniem zatem organu rentowego, sporządzona opinia jest niepełna, niemiarodajna, została sporządzona w oderwaniu od zgromadzonej dokumentacji medycznej. Biegli zaniechali należytego uzasadnienia przyczyn powodujących występowanie u ubezpieczonego w spornym okresie niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczony wskazał, iż wyrok Sądu pierwszej instancji jest prawidłowy (k.43).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy zlecił biegłej otolaryngolog sporządzenie opinii uzupełniającej. W opinii tej (k. 56) wyżej wymieniona biegła w całości podtrzymała uprzednio wyrażone wnioski. Wskazała ponadto, iż ubezpieczony w spornym okresie przebywał na zwolnieniu z powodu ostrego zapalenia gardła i nosa (jednostka chorobowa J00). Zdaniem biegłej, z uwagi na występujące u ubezpieczonego złe samopoczucie, przeciągającą się infekcję nosa i gardła ((...)), niedokrwistość i cechy uszkodzenia wątroby, był on niezdolny do pracy w dniach 17-18 lipca 2015r.

Apelacja organu rentowego jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie.

W ocenie Sądu Okręgowego, podniesione w apelacji zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. W pierwszej kolejności odnieść się należy do zarzutu naruszenia prawa procesowego, tj. art.233 §1 kpc poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów. W sporządzonej na etapie postępowania apelacyjnego opinii uzupełniającej biegła otolaryngolog podtrzymała w sposób kategoriyczny wniosek o tym, iż w spornym okresie ubezpieczony był osobą niezdolną do pracy. Wpływ na powyższe miało złe samopoczucie, przeciągającą się infekcję nosa i gardła ((...)) oraz niedokrwistość i cechy uszkodzenia wątroby. A zatem, ubezpieczony był niezdolny do pracy nie tylko z powodu jednostki chorobowej wskazanej na zwolnieniu lekarskim tj. ostrego zapalenia gardła oraz nosa, ale również z powodu istniejącej niedokrwistości i schorzeń związanych z narządem wątroby. Tym samym, w spornym okresie wpływ na niezdolność do pracy miała również choroba stwierdzona na zwolnieniu lekarskim, tj. ostre zapalenie gardła i nosa. Dlatego też przeciwnie niż twierdzi skarżący, rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji było prawidłowe, gdyż Sąd ten zasadnie przyjął, iż ubezpieczony w spornym okresie był niezdolny do pracy. Opinię biegłych, po jej uzupełnieniu, uznać należy za wiarygodny dowód. Opinia jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Nie pozostawia ona wątpliwości co do istnienia u ubezpieczonego niezdolności do pracy w dniach 17-18 lipca 2015r. Na marginesie dodać należy, iż organ rentowy nie wnosił zastrzeżeń do opinii uzupełniającej.

W konsekwencji, uznać należy, że Sąd Rejonowy w ramach zaistniałego na gruncie niniejszej sprawy stanu faktycznego, prawidłowo zastosował przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, w tym art. 8 tego aktu prawnego.

W związku z tym na podstawie art. 385 kpc apelacja organu rentowego podlegała oddaleniu.